Alternativa controlata

"Il simtiti chiar si de la distanta asta?" paru suparator de neincrezator tanarul acolit.
"Maestrul" avu -pentru a cata oara- un zambet binevoitor si aproape ingaduitor la adresa neinitiatului.
"Bineinteles, si nu ar trebui sa te mire prea mult. Cel care m-a pregatit pe vremea cand eram ca tine avea darul sa "simta" de la o distanta de doua ori mai mare". Un murmur orgolios ii rasari din gat, nu indeajuns de puternic pentru urechile tanarului: "Si EU pot sa simt de doua ori mai mult cateodata....."
Cei doi priveau un al treilea barbat, aflat la o distanta de 500 de metri, abia o pata pe verdele campiei, care se misca aproape imperceptibil pe o directie care il indeparta incet-incet de ei.
Tanarul privea cu interes mogaldeata printr-un aparat sofisticat de augmentare a imaginii, si in acelasi timp se simtea obligat sa-i descrie celui varstnic fiecare miscare perceptibila.
"Isi taraste piciorul stang, si.... bratul drept abia il mai misca - practic il tine lipit de corp. Sa fie o rana mai grava decat ati intuit prima oara?" intreba el naiv.
"Oare asa am fost si eu la inceput? Asa de .... tamp?" se intreba "maestrul", intrat parca intr-o usoara reverie. Isi reveni repede.
"Rana de la brat e doar o simpla taietura. Pur si simplu EL isi imagineaza ca e mai grava decat este de fapt.... o tine lipita de corp din instinct, din protectie, de parca ar putea-o apara mai bine daca o are lipita de corp... de frica sa nu mai piarda sange." Brusc isi aminti parca de rolul sau si deveni sever.
"Acum ca ti-am explicat, oare nu crezi ca ar trebui sa incepi sa CREZI deja in puterile noastre? Nu stiu cati ghildari ar accepta caposenia ta." Deveni mai bland cu o idee. "Oare crezi tu ca tot ceea ce ai vazut la Academie pana acum e o sarlatanie?" Deveni chiar amuzat."Crezi ca nu "simt" ca in momentul asta ai vrea sa intrii in pamant de rusine?"
Tanarul era rosu de-a binelea, si se uita tinta la varfurile cizmelor. Ce era mai incomod era faptul ca cel de langa el il citea mai abitir decit ar fi citit intr-o carte.
"Gata, incearca sa-ti stapanesti gandirea(mai degraba simtirea) primitiva, si cel mai important, adu-ti aminte de ce esti aici si ce facem aici."
O mana lasata usor pe umarul sau stang avu darul linistitor de a inlatura mare parte din momentul stanjenitor, si elevul isi privea acum "maestrul" cu o privire jumatate amuzata, jumatate rusinata, de parca ar fi cerut iertare.
"Ba nu, nu isi cere iertare!" zambi celalalt in gandul sau."Si nici nu ar avea de ce. O minte se "educa" in timp. La urma urmei, provine dintr-o epoca in care inca se foloseau masinile de scris. E greu, e coplesitor sa accepti o putere pe care inca nu o intelegi, desi ti se tot spune ca si tu vei putea sa o folosesti.... candva."
Reveni repede la subiectul lor, mogaldeata care aproape ca ajunsese la liziera unei

paduri dese.
"Asa, inainte ca eroul nostru sa dispara din campul vizual, trebuie sa iti spun si ceea ce tu nu ai cum sa percepi-inca!". Accentuase pe ultimul cuvant.
Elevul deveni brusc foarte atent, parte din obligatie, parte din curiozitate.
"O sa ti se pare ciudat poate, dar fierul acum e foarte greu in mana lui stanga. Dupa ce si-a consumat energia ca sa taie in stanga si dreapta 5 dusmani, acum e foarte obosit. De necrezut aproape ca adrenalina poate sa-ti dea o forta si o capacitate de reactie in asa scurt timp."
Varstnicul paru ca se incrunta in directia ranitului, si adauga repede:
"Stai linistit, INCA il "simt"..."
Elevul primi palma morala destul de incurcat, dar astepta cu nerabdare(sincera) urmarea.
"De asemenea, continua interlocutorul sau, acum primeste mult mai multa informatie auditiva si vizuala din jurul sau. Soarele i se pare ca bate mai aprig, fosnetul frunzelor ii da impresia ca ascunde miscarile potentialilor sai dusmani care il inconjoara din toate partile. Ia sa vedem, poti sa explici si de ce?" isi lua "maestrul" un aer voit sever-inchizitoriu.
Tanarul se foi incurcat cateva secunde, dar isi reveni repede. Lectia asta o stia bine.
"Avand in vedere pericolul prin care a trecut recent, modificarea substantiala a fluidelor care ii circula prin corp, excitatia psihica extrema, prin care s-a trecut la o repartizare particulara a simturior sale aproape exclusiv in directia atacatorilor sai..."
"...subiectul nostru inca face pe el de frica, nu asta ai vrut sa spui?" zambi mucalit celalalt.
Tanarul ii intoarse zambetul cu o siguranta si o amabilitate(?) pe care nu o mai simtise inainte in scurtul rastimp in care il pregatise.
"Cam asa ceva, si as risca sa adaug ca momentan simte o nevoie acuta de recalibrare a simtului sau de siguranta..." Primi o ridicare din sprancene incurajatoare, si continua repede:
".... adica nu o sa se simta salvat decat in mijlocul tribului, chiar daca probabil nu o sa ajunga acolo decat in cateva ore."
"Aha!" facu varstnicul. "Bravo, ai nimerit-o destul de bine. Dar.....iti garantez starea asta nu o sa-l tina chiar asa de mult pe cat anticipezi tu. Omul isi sacrifica securitatea asa de usor cand e vorba de satisfacerea unor nevoi. Si oricum, o padure deasa e destul de linistitoare, nu? Atatea locuri in care sa te ascunzi! Te asigur ca peste cel mult o ora o sa cada lat de oboseala, si o sa doarma cateva ore bune. Trebuie sa ne intoarcem acum, ne-am facut treaba."
"Da, am avut grija sa nu moara. Desi, noi nu am miscat nici un deget. S-a descurcat foarte bine si singur!" paru usor dezamagit tanarul.
"Poate ca da, poate ca nu.... poate ca EU totusi am ridicat altceva decat un deget in favoarea lui".
"Maestrul" deveni aproape misterios rostind ultimele cuvinte, dar elevul sau nu mai avea nici o indoiala ca in ajutorul primitivului sarise un zeu mai mic, imbracat in cizme si cu avand cu siguranta o dantura mai putin alba decat a respectivului

Homo Sapiens semi-salbatic.
Aerul paru ca tremura cateva clipe dupa trecerea lor in alt timp si spatiu.

© Alin Dindareanu

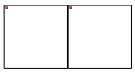

Acordati o nota povestirii:
4 = slaba; 10 = excelenta

Adresa e-mail (necesara)	**Nota:**
	45678910

doriti sa fiti notificat cand apar noi povestiri?

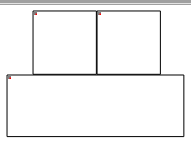

Copyright-ul © acestor povestiri apartine autorilor.
Website design si continut © Ivy&Co.
(online)